

Editor's Note

The editors of the e-Journal Dzyalo do not assume any responsibility for opinions expressed by the contributors as the discussion of the ethnic consciousness of any individual threatens to take us back to the 1960s and the question of the relationship between dialects and national languages. After the publication of Blaže Koneski's *Historical Grammar* in Sofia in 1968, a study employing the methods of mathematical linguistics showed that the Macedonian dialect was closer to Standard Bulgarian than the Rhodope dialects. Each dialect or an amalgam of dialects can be recognised and decreed as a national language.

The desire of a bilingual author to be published in a foreign language and to be recognised in a certain language environment is strongly influenced by social factors. The great Norwegian writer Ibsen, for instance, wrote his works in Danish and had them published in Copenhagen. Grigor Parlichev's reception among his contemporaries, in addition to his own professions, is one possible criterion for assessing his role according to present-day historical accounts. The power struggle between antagonistic discourses is easier to resolve in the context of Post-structuralism, which assumes that appraisals are not set once and for all and may evolve over time.

Бележка на редакцията

Редакцията на е-списание „Дзяло“ се дистанцира от мненията на отделните автори, защото дискусията за етническото съзнание на отделен индивид рискува да ни върне назад към 60-те години на миналия век и въпроса за отношението диалект-национален език. След излизането на „Историческата граматика“ на Блаже Конески в София през 1968 г. бе направено изследване с метода на математическата лингвистика, което показва, че македонският диалект бе по-близо до книжовния български език, отколкото са родопските говори. Всеки диалект или синтез от диалекти може да бъде обявен и признат за национален език.

Желанието на отделен двуезичен писател да бъде публикуван на чужд език и признат сред определена езикова среда се влияе преди всичко от социални фактори. Например великият норвежки писател Ибсен пише на датски и бива издаван в Копенхаген. Рецепцията на Г. Пърличев сред съвременниците му, а не само личните му признания, е един възможен критерий за оценка на неговата роля в днешните исторически описания. Борбата за надмощие между антагонистични дискурси е преодолима в постструктурализма, който допуска развитие в оценките, които не са зададени веднъж завинаги.